

30 γαμπροῦ τ(ης), ἀποθανόντα της νὰ μένει ἐδικόν τ(ος). ἀκόμ(ι) καὶ τὸ σπίτι τῆς Νικορέζας, ὅποιναι εἰς τὸν φόρον, καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Τὰ ὅποια πράματα θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέροι νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, ἔτεις τοῦ ἐνὸς ὥσσαν καὶ τοῦ ἐτέρου, ζεκαθαρίζωνται· δτι ἡ μὲν οἰκονομήσι ὁ Θ(εὸς)ς καὶ κάμουν παιδία ἐκ τῆς σαρκός των εὐλογιτικὰ, νὰ τὰ ἔχουσιν αἰωνίως κληρονομικὸς· ἡ δὲ εἰς ἀλέως (καὶ) 35 τραβενιέρει θάνατος γλυγορώτερ(α) τῆς νύμφης | χωρὶς κληρονομία |, ὁ γαμπρὸς νὰ ἔχ(ει) χάρησμαν κατὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὰ καλλά της χωρὶς καμίαν κρίσι κρεβατοστρῶσιν ἐνα φουρνίδω κατὰ τὴν τάξιν τὴν ρωμαϊκὴν, ἡ δὲ τὰ ἐπίλιπα ὄλ(α) τῆς νύμφης, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), νὰ στρέφουνται κατὰ τῆς ὥρας εἰς τοὺς πλαία πρόξημοις τῆς νύμφης, κατὰ τὸ δρδινε τοῦ τόπου· αὐτομοί(ως) καὶ ἡθελ(εν) τραβενιέρει 40 θάνατος τοῦ γαμπροῦ γλυγορώτ(ερα) χωρὶς κληρονομία, ἡ νύμφη να γαλδέρει τὰ πράμ(ατα) ὄλ(α) τοῦ γαμπροῦ, στάμπελ(ε) μόμπηλ(ε), εἰς ὄσον καιρὸν ἡθελ(εν) κρατεῖ τὴν τιμήν τ(ου)· τελειώνωνταις καὶ δὲν κρατῶνταις τὴν τιμήν τ(ου) βήσταλα πρεζέντ(ε) νὰ στρέφουνται τὰ πράματά του ὄλ(α) εἰς τοὺς πλαία πρόξημοις τοῦ γαμπροῦ. Ἡ δὲ ἡ συμφωνία τος μενέτω λισχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέν(αν) (ὑπέρπυρα) 200, 45 τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντί(ας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, (καὶ) τὰ ἔξης· ἀκόμ(ι) ἡτι θέλουσι(ν) κοιστάρι ἀντάμα νὰ εἶναι εἰς τ(ὴν) μέσιν τος. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις, κύρ Δημήτρι(ον) Φερέτ(ον), μαστρο Μμανουὴλ Καλαβρὸς, μαστρο Ἰω(άννη) Παντζέρας. —

f. (θ) v + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εοῦ) ἡμῶν, ἀμήν, αφιμα', μηνὶ Ἀπριλί(ίω) θ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχού μισέρ Αντώνι Ντακορώνια υἱοῦ τοῦ ποτὲ μισέρ Μαρκουλή, παρόντ(α) ἐκεῖ τὰ δίο μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα), τὸ ἔν μέρος ὁ Αντώνιος τοῦ Νικούλαρι μαζοὶ 5 μετήν συμβίαν του τὴν Τομαζήνα καὶ με τὸ παιδίν του τὴν Καλλήν, τὸ δὲ ἀλλον μέρος ὁ σερ Φραντζέσκος ὁ Γάτος, λέγωντας ὁ προρήθεις Αντώνιος τὸ πῶς ἔχει ἔναν ἀμπέλ(ην) ἀπὸ γονικόν του εἰς τὰ Πατρικὰ, σύμπλοιον τοῦ Κυριακοῦ Χωριανοῦ καὶ τῆς στράτας τῆς κουμούνας· εἰς τὸ ὄπιον ἀμπέλ(ην) μαρτυρὰ κατὰ τῆς ὥρας καὶ λέγει πῶς ἡ ἀρχόντησα τοῦ βηθέντος σερ Φραντζέσκου ἡ κερα Ζαμπία εἶναι ἀφεντότοπος, 10 κερὰ καὶ νικοκερὰ, ὅποι πέρνει τὸ ἔ[μον] | μυσόν της | ἀπο μέσα ἡν περπέτουω, ἡ δὲ ἡ παρτίκουλα τοῦ βηθέντος Αντωνίου φαίνεται καὶ εἶναι παροικομ(ένη) καὶ κρατιμ(ένη) να δίδει ἔνα μέτρον κρασὶν πᾶσσα χρόνον ἡν περπέτουω τῆς μητριάς του τῆς Κονταροὶς, καθὼς λέγει αὐτὸς. Τώρα δικ σοβετζιόν του ἐτέραν θέλει ὁ βηθέσις Αντώνιος καὶ παραδίδει τὸ παρὸν ἀμπέλ(ην) ὀλλον κατὰ πῶς ευρίσκεται, ἡγουν τοῦ βηθέντος

σερ Φραντζέσκου, καὶ πουλή του ὅλλα του τὰ δικαιώματα δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) 15
(νούμ.) 3, ἡγ(ουν) τρία, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθέν. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ τρία
έλαβεν ὁ Ἀντώνιος κατὰ τῆς ὥρας καὶ κράζεται κωτέντος, πληρωμ(ένος) καὶ ἀπὸ
πληρωμ(ένος). Πλὴν δὲ ὁ ρηθεὶς Ἀντώνιος δίδει κατὰ τῆς ὥρας τοῦ σερ Φραντζέσκου
παντίσιαν ἔξουσίαν εἰς ὅλλα του τὰ δικαιώματα νὰ εἴναι ἀπὸ τὴν σήμεραν
κύριος, νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, νὰ τὰ ἔχουσιν τῆς ἔξουσίας των, που- 20
λήσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης, ρεσαλβάροντας τὸ μέτρον τὸ κρασὶ τῆς Κονταροὶς, νὰ
τὸ πέρνει πᾶσα χρόνον ἣν περπέτουω, παραλαμβάνωντάς τω ἀποξυλ(ον). Ἀκαδέ-
ροντας εἰς σε καιρὸν κανένα νὰ ἐναντιῶσι τινὰς τοῦ σερ Φραντζέσκου ἢ τῶν διαδόχων
του, ὅμπληγάρεται ὁ ρηθεὶς Ἀντώνιος καὶ τὰ καλλά του, ὅπου καὶ ἀν ευρίσκουνται,
στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), κινητά τε καὶ ἀκίνητα, νὰ πηλογοῦνται, νὰ βοηθοῦσι, νὰ 25
μακντινιέρουν, νὰ ποπληρώνουν τοὺς ἔγωραστάδχις εἰς πᾶσσα ἐναντίον, ὅπου τὸς ἥθε-
λ(εν) ἀκαδέρει. (Καὶ) ἡ παροῦσσα τος γραφῆ μενέτω ἴσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν
(ὑπέρπυρα) 10, τὰ ἥμισυ τῆς αὐθεντ(ίχες) καὶ τὰ ἥμισυ τῆς μερίδος, ὅπου στέργει,
καὶ τὰ ἔξης. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτ(ύροις), τὸν σερ Πέρω Κρίσπον, υἱὸν
τοῦ μισερ Τζουάνε καὶ ποτὲ βικάριου, καὶ τὸν σερ Παύλον Μπάλιον. — 30

72

14 Ἀπριλίου 1541

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἥμῶν, ἀμὴν. Ιαφαῖ', μηνὶ Ἀπριλίω ιδ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀργαστήριν τοῦ μαστρο Μανοῦσου Βενετάντου, ἴσχυρὸν καὶ ἀκατάλητον καὶ καθαρωτάτην πουλησίαν θέλει καὶ κάμνη
κατὰ τῆς ὥρας ὁ σερ Τζάνε Τζάνες, ἡγουν εἰς τὸν κùρ Γεώργ(ιον) Τριαντάφιλον καὶ εἰς 5
τοὺς διαδόχους καὶ κληρονόμοις αὐτοῦ, ξεκαθαρίζωντας εἰς δίο (ὑπέρπυρα) τέλος, ὅπου
πέρνει ὁ σερ Τζάνες, τὸ ἑνα (ὑπέρπυρον) ἀπὸ τὸν μαστρο Ίω(άννη) του Ντεμίνεγου
ἀπὸ ἑνα χωράφιν, ὅπου ἔχει στὰ Περιπατζοῦ, σύμπλοιον τῆς Τζούρενας· τὸ δὲ ἀλλον
(ὑπέρπυρον) ἀπὸ τὸν Ίω(άννη) τοῦ Γιακουμῆ ἀπὸ ἑνα χωράφιν, ὅπου ἔχει καὶ αὐτὸς
εἰς τὰ Περιπατζοῦ, σύμπλοιον τοῦ Ίω(άννη) τοῦ Δημητράκι, δια πρέζιον καὶ καλ-
λὴν πουλησίαν εἰς δουκ(άτα) [χορέντε] χρυσσὰ 2, ἡ(γουν) δίο, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ σερ 10
Τζάνες κατὰ τῆς ὥρας καὶ κράζεται κωτέντος, εὐχαριστιμένος καὶ ἀπὸ πληρωμένος.
Τὸ ὅπιον τέλος καὶ τὰ (ὑπέρπυρα) 2 εἴναι ἀπὸ λογαρασμὸν

73

] κùρ Μιχαλάκις πῶς ἔχρεοστοῦσιν τοῦ κùρ Μιχαήλ Καρτελὶ ὁ κα [σην]- f. (x)^τ
δροφός του ἀσπρ(α) κάμποσα | διχῶς ἔκείνα, ὅπου εἶχεν βαλμένα εἰς τὸ καράβει μέσα
στάμε[να] |, ὅπου τῶν εἶχε δανικὰ, τὰ ὅποια ἐπῆρεν ἀπάνω [καρα]βοκύ-

